

zývá obviněného, aby jí bylo ve smyslu § 21 odst. 2 c. ř. s. v onom sporu dáno obviněným zastoupení (t. j. vůbec), zvláště ale, by podal důkazy o přiměřenosti jí podaného palmárního účtu. Když za tohoto stavu věci obviněný proti rozsudku soudu první stolice ve sporu, ve kterém na straně žalobkyně vystupoval jako vedlejší intervenient a útraty procesní proti žalovanému jako vedlejší intervenient dostal přisouzeny, podal jménem žalovaného Jana Š-y odvolání z rozsudku, dopustil se tímto svým postupem přečinu proti povinnostem povolání a poškození cti a vážnosti stavu, jak v nálezu jest uvedeno, třebaže dotyčný rozsudek soudu první stolice napadal odvoláním jen co do důvodů. Není proto odvolání obviněného v žádném směru odůvodněno a bylo je jako takové zamítnouti.

Čís. 101 dis.

Jde o jednání přičící se cti a vážnosti stavu, uvádí-li advokát na veřejnost své jméno a svůj charakter v souvislosti s provozem hostinské živnosti způsobem v kruzích obchodních obvyklým, takže vzbuzuje dojem, že používá svého postavení jako advokát za reklamu pro živnost hostinskou a dal-li se při svémocném vyklizení manželky svého stálého klienta jako jeho právní zástupce jemu k dispozici a vyklizení toho, provedeného bez vědomí jemu známého právního zástupce odpůrkyně, se činně účastnil a je proti policejnímu orgánu kryl.

Porušení povinností povolání a poškození cti a vážnosti stavu, netresce se jen, stalo-li se úmyslně, nýbrž pro subjektivní zodpovědnost s hlediska kárných předpisů stačí, prokáže-li se nedbalost obviněného.

Kárná rada není vázána návrhem zástupce komory v ten způsob, že by nemohla nalézt na vyšší trest, než navrhoval zástupce komory.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1929, Ds I 32/29).

K á r n á r a d a pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách uznala obviněného vinným kárným přečinem poškození cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že 1) dopustil, by pozvánky k účasti při otevření hostinské a hotelové živnosti v jeho podniku »Zámeček S.« v H. P. uváděny byly ve spojitost s jeho advokátním povoláním tím, že v pozvánkách k otevření podniku zve obviněný osobně s uvedením svého advokátního povolání a plné adresy své advokátní kanceláře v Praze, 2) že při svémocném vyklizení manželky svého stálého klienta jako právní jeho zástupce dal se mu k dispozici a vyklizení toho provedeného bez vědomí jemu známého právního zástupce odpůrkyně se činně účastnil a je proti policejnímu orgánu kryl, a odsoudil obviněného k peněžitě pokutě Kč 1.000.

D ů v o d y.

K 1): Obviněný jest vlastníkem hotelu »Zámeček S.« v H. P. Otevření tohoto hotelu oznámeno bylo rozeslanými pozvánkami na kartonu,

jehož první strana obsahuje plné jméno, povolání a adresu obviněného a druhá strana tohoto pozvání ná tento obsah: »Čestné pozvání k slavnostnímu otevření Park-Hotel-Restaurantu »Zámeček S.« v H. P. na silnici Praha—Poděbrady, 12 km od Prahy na sobotu dne 4. června 1927 o 3. hod. odpolední.«. Na třetí straně pozvánky se uvádí, že v podniku jsou: restaurační sál s tanečním parketem, banketový sál, klubovna, zahradní taneční parket, elegantní hostinské pokoje s tekutou vodou, rozsáhlá zahrada, tenis, garáže pro 50 automobilů, stanoviště pro 200 automobilů, výborná kuchyně, znamenité nápoje a telefon 272.96. »To je prokázáno pozváním kárné radě předloženým i doznáním obviněného. Obviněný hájí se v podstatě tím, že tiskopis, který byl rozeslán, byl vyhotoven a oznámen ve výpravě bez jeho vědomí a proti jeho intenci. Pozvánky měly být rozeslány ve dvojí úpravě. Jedna, určená pro širší veřejnost, měla na první stránce nésti vyobrazení podniku a na dalších jeho popis, jak je uveden v pozvánce shora citované. Druhá měla být zaslána jen užšímu kruhu přátel. Podle intence obviněného měla mít formát navštívenky a obsah »X. Y. (obviněný) zve k slavnostnímu otevření atd.«. Svěřil provedení známému tiskaři, svému příteli a tento pověřil tím svého faktora. Pozvánky byly vypraveny buď tiskárnou nebo kanceláří obviněného na adresy předem kanceláří připravené. Obviněný uvedl, že se zhrozil nad pozvánkami, když je po rozeslání uviděl. Kárná rada uvážila po stránce objektivní, že obsah pozvánek není slučitelný s pojmem cti a vážnosti stavu, poněvadž nepřípustným způsobem jest uváděno advokátské povolání ve spojitost s provozem hostinské živnosti. Ustanovení § 2 písm. e) zák. z 31. ledna 1922, čís. 40 sb. z. a n. prohlašuje za neslučitelné s vykonáváním advokacie povolání, které se svou povahou a výkonem nesrovnává s advokací. Rovněž advokátní řád z roku 1868 stanovil v § 20 pod písm. c), že se s vykonáváním advokacie nesrovnává provozování zaměstnání, která se příčí vážnosti stavu. Již dvorním dekretem ze 7. května 1821 sb. zákonů z oboru soudního čís. 1758 bylo vysloveno, že není přípustné, by advokát vykonával živnost hostinskou, při čemž se ovšem advokátu nebrání, by hostinec nezískal do vlastnictví a neobstarával jeho provoz propachtováním neb spravováním jinými osobami. Na tomto nazírání, že osobní provoz hostinské živnosti je nedůstojný, se zajisté ani dnes nic nezměnilo. V důsledku tohoto nazírání příčí se cti a vážnosti stavu, uvádí-li advokát na veřejnost jméno a svůj charakter v souvislosti s provozem hostinské živnosti způsobem v kruzích obchodních obvyklým, takže vzbuzuje dojem, že používá svého postavení jako advokát za reklamu pro živnost hostinskou. Proto zakládá obsah shora citovaných pozvánek a jejich rozeslání objektivně disciplinární přečin poškození cti a vážnosti stavu. Po stránce subjektivní šhledala kárná rada, že obviněný je zodpověden za rozesílání pozvánek závadného obsahu. Objednav pozvánky se svým jménem musil si být vědom, že provedení takových pozvánek je věcí choulostivou a měl proto věnovati osobní a zvýšenou péči jejich úpravě a nepřenechati úpravu osobám k stavu nepřislušejícím, u kterých nemohl předpokládati porozumění a cit pro to, co s hlediska stavovského je dovoleno a co nikoliv.

Zanedbáním této nutné opatrnosti dopustil a zavinil obviněný rozesílání pozvánky, jejíž doslovem byla čest a vážnost stavu zlehčena.

K 2). Na základě oznámení Jožky V-é, doznání obviněného, svědectví Dr. Jana K-y a Dr. Karla P-y, advokátů v P., vzala kárná rada za prokázáno toto: Mezi manželi Gustavem a Jožkou V-ými, kteří obývali byt v ulici 28. října, v kterémžto domě jest též v přízemí obchod a kancelář Gustava V-ého (fy A. B.) došlo k manželské roztržce. V důsledku toho opustil Gustav V. již za jednání o rozvod společný byt a bydlel v hotelu. Dne 17. února 1928 konala se v kanceláři Dr. K-y schůzka, které se účastnili oba manželé, Dr. K. jako právní zástupce Gustava V-ého ve věci rozvodové, Dr. P. jako zástupce pí V-é a obviněný, který byl stálým zástupcem V-ého ve věcech obchodních. Jednáno bylo o dobrovolný rozvod a o oddělené bydliště. Jednání nevedlo k cíli, poněvadž V-á nechtěla přistoupiti na dobrovolné opuštění dosavadního bytu a dáti souhlas k dobrovolnému rozvodu. Dne 25. února 1929 (bylo to v sobotu) dlel obviněný odpoledne v obchodních místnostech V-ého, který našel byt v L. o 2 pokojích a kuchyní, rozhodl se, když se dověděl, že jeho manželka není doma, (proti radě obviněného, by bylo posečkáno do druhého dne) vykliditi byt a přestěhovati nábytek ještě téhož dne. Obviněný se po celou dobu stěhování zdržoval dole v kanceláři, jsa k žádosti V-ého přítomen, kdyby snad ho bylo třeba. Byl dvakráte volán do bytu V-ého, který mu odevzdal šperky a hotové peníze v bytě nalezené se žádostí, by je sepsal a zařídil jich odevzdání V-é, což obviněný učinil. Později odpoledne přišla do kanceláře V-á s policejním inspektorem, jemuž V. sdělil, že opatření provádí sám. Obviněný sám vysvětlil inspektorovi, že V. jako přednosta domácnosti stěhuje svůj byt jinam; V-é byl oznámen byt v L. pro ni dále určený. Obviněný vytýkal ještě V-é její jednání, že neuposlechla od počátku jeho rady, by nedělala kraval, podrobila se vůli svého manžela a že jistě dojde k dohodě. V-á i s policejním inspektorem potom odešla. Po odvezení nábytku dal obviněný k dispozici svůj automobil, v němž odejel do nového bytu sluha, kuchařka, V., Marie Š-ová a obviněný, který tam sečkal do 1 hodiny v noci, až byl byt zařízen k použití. Obviněný hájí se proti obvinění, že v právním zastoupení svého mandanta jednal přímo s odpůrkyní bez přítomnosti jejího právního zástupce a že činně spolupůsobil při nedobrovolném mimosoudním vystěhování odpůrkyně z dosavadního jejího bytu, aniž předem vyrozuměl o tomto svém zákroku právního zástupce odpůrkyně, že nešlo vůbec o vyjednávání s odpůrkyní, takže nemůže býti řeči o tom, že opomenul Dr. P-u, tím méně, ano nešlo o nic jiného než o přestěhování vlastního bytu V-ého do jiných místností a an V. prováděl toto opatření úplně sám o své újmě. Právním zástupcem V-ého nebyl, nýbrž byl jím Dr. K. Kárná rada pokládá obhajobu obviněného za odůvodněnou, že skutečně obviněný při vyklízení nejednal s V-ou za zády jejího právního zástupce. O takovém jednání v technickém smyslu může býti řeč jen v tom případě, kde advokát chce stranu, zastoupenou kolegou, přiměti k závazným prohlášením, aniž by měla možnost přibrati si svého právního zástupce. Napomenutím V-é, že měla již dříve uposlechnouti jeho

radý, obviněný nepůsobil a nemohl působiti na V-ou, by se k něčemu zavazovala, co mohlo míti pro ni právní důsledky. Proto neshledala kárná rada, že se obviněný provinil kárně obejitím známého mu právního zástupce odpůrkyně. Naproti tomu shledala kárný přečin poškození cti a vážnosti stavu ve skutkové podstatě, jak ve výroku je uvedena. V první řadě nabyla kárná rada přesvědčení, že při vyklizení dne 25. února 1928 byl obviněný právním zástupcem V-ého Neboť, i když formálně vystupoval jako zástupce V-ého ve věci dobrovolného rozvodu a odděleného bydliště Dr. K. a účastnil se obviněný konference dne 17. února jako důvěrník, byl obviněný stálým zástupcem V-ého ve veškerých jeho ostatních věcech a při úkonu vyklizení dne 25. února, jak sám doznává, zůstal přítomen k žádosti V-ého pro případ, že by ho bylo třeba, tudíž k podpoře a hájení zájmů V-ého a byl mu i nápomocen a zájmy jeho hájil, nanejvýš proti policejnímu orgánu. Obviněný propůjčil svou vážnost a své schopnosti advokáta k úkonu svémocnému, jímž byla manželka jeho mandanta proti své vůli, aniž se mohla dovolati pomoci svého právního zástupce bez právního titulu via facti odstraněna do jiného bytu, dokonce se jej činně účastnil tím, že sepisoval šperky a hotovost, zapůjčil svůj automobil k dopravě osob do nového bytu a dokonce chránil svého klienta při intervenci policejního orgánu fikcí, že klient jako přednosta domácnosti stěhuje svůj byt do jiného bytu, ačkoliv přece zřejmě nešlo o založení nového společného bydliště, an V. více dosavadní byt se svou manželkou nesdílel a nový byt s ní sdíleti nehodlal. Takový postup advokáta je v rozporu s § 10 odst. II adv. ř., který ukládá advokátu, by vůbec čestností a poctivostí ve svém chování zachovával důstojnost stavu.

N e j v y š š í s o u d jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání, slyšev generálního prokurátora, odvolání obviněného z onoho nálezu kárné rady.

D ů v o d y:

Odvolání nelze přiznati úspěch ani v tom ani v onom případě, které jsou předmětem kárného řízení. Pokud jde o první případ, odvolatel ani nenapadá správnost názoru kárné rady, že jest jednáním příčícím se cti a vážnosti advokátského stavu, uvádí-li advokát na veřejnost své jméno a svůj charakter v souvislosti s provozem hostinské živnosti způsobem v kruzích obchodních obvyklým, takže vzbuzuje dojem, že používá svého postavení jako advokát za reklamu pro živnost hostinskou. Odvolatel však brojí proti tomu, že prý podle doslovu nálezu předpokládá kárná rada určitou faktickou jeho činnost, směřující k tomu, by jeho jméno a charakter byly uvedeny v souvislost s provozem hostinské živnosti. Ale odvolatel nevystihl podstatu toho, v čem spatřuje kárná rada jeho poklesek proti cti a vážnosti stavu. Odvolateli klade se za vinu, že dopustil, by závadné pozvánky byly ve spojitosti s jeho advokátním povoláním uváděny tím, že v pozvánkách k otevření podniku hostinského a hotelového zve osobně s uvedením svého povolání advokátního a plně

adresy své advokátní kanceláře. Klade se mu tedy za vinu nedostatek dbalosti. V § 2 kárného statutu pro advokáty a kandidáty advokacie ze dne 1. dubna 1872, čís. 40 ř. zák. není stanoveno, že porušení povinností povolání nebo poškození cti a vážnosti stavu tresce se jen tehdy, stalo-li se úmyslně. Pro subjektivní zodpovědnost s hlediska kárných předpisů stačí, prokáže-li se nedbalost obviněného. Takovou nedbalost má kárná rada vším právem za zjištěnu. Obviněný jako příslušník stavu advokátního musil si býti vědom toho, že když se již stal ve veřejné dražbě vlastníkem usedlosti »S.« v Č., kterou, nechtěje ztratiti značný kapitál, dal vybudovati v elegantní restaurant, nesmí v žádném případě svého advokátského povolání použití za reklamu pro hostinskou a hotelovou živnost tamže provozovanou. Nicméně rozhodl se obviněný, že bude ve vlastním jméně zváti k slavnostnímu otevření podniku tištěnými pozvánkami, a svěřil při tom jejich úpravu tiskaři nebo jeho zřízenci, o nichž věděl a věděti musil, že nemohou míti tak vyvinutý smysl pro čest a vážnost advokátního stavu, jaký vzhledem k svému předběžnému vzdělání a k své příslušnosti k tomuto stavu má míti obviněný. Obviněný ani netvrdí, že důtklivě poučil výrobce pozvánek o tom, co v nich vzhledem k jeho advokátskému stavu nesmí býti za žádných okolností uvedeno. Nepostaral-li se dále obviněný za těchto okolností dokonce ani o to, by se osobně mohl přesvědčiti o obsahu a bezzávadnosti pozvánek, jest právem činěn podle § 2 cit. kárného statutu zodpovědným za to, že obsahem pozvánek došlo k zlehčení cti a vážnosti stavu. Obviněný nemůže se odvolávat na to, že snad krátkost času a ohled na úspěch slavnostního otevření podniku mu nedovolovaly provésti nutnou kontrolu, k níž byl povinen. Nemohlo býti proto v tomto směru jeho odvolání vyhověno.

Ale ani v druhém případě nelze přiznati odvolání úspěch. V kárném nálezu jest správně a vystižně dovozeno, v čem záleží poklesek obviněného, a stačí odvolatele odkázati na jasné a úplné důvody napadeného nálezu, které nejsou vyvráceny vývody odvolacími. Jen se podotýká k vývodům odvolacím, že obviněnému, jak v kárném nálezu výslovně uvedeno, neklade se za vinu, že při vyklizení jednal s V-ou za zády jejího právního zástupce, a že ve zjištěných skutkových okolnostech není opory pro tvrzení odvolatelovo, že prý soupis šperků nebyl v souvislosti se stěhováním.

Odvolatel napadá i výši pokuty 1.000 Kč, k níž byl odsouzen, ježto prý zástupce komory navrhl pokutu jen 500 Kč; proto prý kárná rada neměla jíti nad tento návrh. Ale jak z předpisů §§ 23, 24, 27, 29, 31, 34, 37, 47, 50 a 53 kárného statutu plyne, není kárná rada vázána návrhem zástupce komory v ten způsob, že by nemohla nalézt na vyšší trest, než jaký navrhoval zástupce komory. I odvolací soud shledává přisouzený trest přiměřeným.

Čís. 102 dis.

Poškození cti a vážnosti stavu, zakročil-li advokát v zastoupení majitele domu soudně o výpověď nájemníka a uplatňoval při tom za důvod